



Tekst: INGRID SPELT

Foto's: EO, ANP

Welk moment veranderde het leven van presentator Bert van Leeuwen? Tijdens zijn studententijd kreeg hij een bijbaan als omroeper bij de EO.

Over Bert

Bert van Leeuwen (Den Haag, 1960) is televisie-presentator voor de EO. Hij presenteerde vele programma's waaronder 'Ik weet het beter', 'That's the question' en 'Het Familiediner'. In het nieuwe seizoen van 'Soep, sores en soelaas' volgt hij weer ernstig verslaafde bewoners in een opvang van het Leger des Heils.



Bert van Leeuwen

'IK ZOCHT ALLEEN EEN EXTRA BIJBAANTJE'

Op een dag kreeg ik het gekke idee om bij de EO een screentest te doen.

Ze vroegen een omroeper, en die sollicitatie heeft mijn hele carrière bepaald. Ik studeerde Nederlands en had ernaast een schoonmaakbedrijf met een vriend.

Omroeper zijn leek me een leuke tweede bijbaan. Thuis werden wij al jong gestimuleerd om ons eigen zakcentje te verdienen. Vooral mijn vader vond dat als zelfstandig ondernemer belangrijk. We waren met zeven kinderen thuis en woonden tegen de Haagse Schilderswijk aan. In die buurt heerste een volksmentaliteit van aanpakken. Ik heb krantenwijken gehad, plukte tomaten en werkte bij de McDonalds.

Op mijn 17de startte ik met het schoonmaakbedrijf. Die afwisseling heb ik altijd fijn gevonden. De screentest voor omroeper vond ik héél spannend. Als voorbereiding keek ik goed naar Hans van der Togt en Hans van Willigenburg. Eenmaal aangenomen dacht ik: leuk voor een paar jaar, maar na mijn studie ga ik pas écht werken. Inmiddels zijn we veertig jaar verder. Ik werd al snel gevraagd om quizzen te presenteren en ernaast radio te maken. Dat laatste heb ik destijds niet gedaan, omdat ik per se mijn studie wilde afmaken. Dat papiertje heb ik gehaald, maar ik



De jonge Bert liet zich inspireren door Hans van der Togt en Hans van Willigenburg.

heb nooit meer iets met mijn studie Nederlands gedaan. De combinatie van een quiz presenteren en de diepgang van 'Familiediner' of 'Soep, sores en soelaas' past goed bij mij. Ik heb overigens wél moeten wennen aan het feit dat ik opeens onderdeel van het tv-wereldje was. "Moet je mij nu zien", zei ik dan lachend tegen vrienden. Ik heb mijn werk ook altijd gerelativeerd, zo van: het zal eens een keer ophouden. Ik voel me thuis bij de EO, de omroep voelt als een grote familie. Ik ben gelovig opgevoed in de Pinkster- en Evangelische gemeente en het geloof is voor mij nog steeds erg belangrijk. Maar ik ben wel teruggekomen op de stelligheid en alle regeltjes

van het geloof. Ik durf ook mijn vraagtekens te zetten en dat bevalt goed: mijn stellige geloven is steeds meer veranderd in verwachtingsvol hopen. Mede door mijn christelijke opvoeding wil ik zonder oordeel naar mensen kijken en het gesprek open met ze aangaan in mijn programma's. Ik probeer de deelnemers die ik volg altijd te begrijpen, en dat is zeker in deze polariserende tijd belangrijk. Mensen zijn zo hard tegen elkaar, terwijl het leven niet zo zwart-wit is. 'Alles heeft twee kanten dus oordeel niet te snel', leerde ik van mijn vader.